

færbselens Interesse; isvrigt overlader man ham fuld Frihed til ogsaa at tage de Hensyn, han maatte anse for rigtigt at tage, saavel for at faae et saa godt Skib, som muligt, som ogsaa for at kunne handle, som han anser det forvarligt og i Statskassens Interesse. Den Betingelse, som var stillet forrige Gang, falder nu bort; man ønsker ikke ved den Bevilling, der her gives, at paalægge Ministeren noget Vaand eller Tryk. Det Vndringsforslag, der derefter er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget (Berg), Forslaget under Nr. 150, gaar jo egentlig ud paa at sige det Samme, som Udvalget har sagt. Naar Udvalget ikke har villet tiltræde det, er det, fordi man anser det for overflødig, og fordi det maaske ogsaa noget ensidigt udtrykker en Del af hele den Betragtning, jeg her har gjort gjældende, for stærkt lægger Vægt paa en enkelt Side, og endelig fordi det forekommer Udvalget at være en mindre nødvendig Tilhjælp, thi det er klart, at alle den Slags Bevillinger, som gives paa denne Maade, skulle anvendes efter Ministerens nærmere Bestemmelse, naar der ikke er udtalt Andet i Anmærkningerne eller i Lovens Text. Dette Vndringsforslag kan jeg altsaa ikke tilraade Thinget at vedtage. Til § 27 er der af Udvalget stillet et Forslag om, at Bevillingen til Udvidelsen af Frederikshavns Havn skal udgaa. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ikke dermed er Meningen at negte Summen til Forbedring af Frederikshavns Havn; man har blot villet udtale, at Posten skulde udgaa, fordi man ikke paa dette Tidspunkt har faaet tilendebragt de Overveielser, som ere nødvendige, og derfor ikke har set sig istand til at tage endelig Beslutning med Hensyn til Frederikshavns Havn. Udvalget har derefter anset det for rigtigt at lade dette Spørgsmaal gaa ud. Det er altsaa et Vndringsforslag af væsentlig formel Natur. Der er stillet et Par Vndringsforslag af forskellige ærede Medlemmer udenfor Udvalget til samme Paragraf, som ligeledes ere Gjenstand for Forhandling nu, men ved hvilke jeg skal afvente de ærede Forslagsstilleres Motivering. Jeg har da ikke videre at bemærke med Hensyn til Indenrigsministeriet. — Hvad de Vndringsforslag angaar, der ere stillede under Justitsministeriet, da ere de alle tiltraadte af Udvalget, og jeg finder ikke Anledning til at gjøre nogen Bemærkning til nogen af dem. Det samme gjælder om et Forslag af Justitsministeren om Pønninger ved Karantænevesenet, det er ligeledes tiltraadt af Udvalget, fjøndt det ikke er bemærket ved Forslaget, som først senere er indgivet. — Jeg gaar da over til Vndringsforslagene, som vedrøre Kultusministeriet. Det Første, som jeg finder Anledning til at omtale, ere Vndringsforslagene under Nr. 23 og 24, som ere stillede af Kultusministeren, der, efterat den Forøgelse af Summen, som blev begjæret ved 2den Behandling, var negtet, har stillet nye Forslag,

dels om en mindre Forøgelse af den Sum, som Ministeren er berettiget til at disponere over til Forbedring af de mindre Præstestald, og dels om en anden Forøgelse, som gaar ud paa at give Ministeren en ny Bemyndigelse til ogsaa at anvende af Stiftsmidlerne til Forbedring af Lønnen ved de større Kald. Udvalgets Flertal ser ikke nogen Grund til at forandre sin Stilling fra 2den Behandling og navnlig ikke til at gaa ind paa det sidste Forslag. Jeg skal med Hensyn til Vndringsforslaget under Nr. 25, der er fremsat af tvende ærede Medlemmer af Udvalget, udtale, at Udvalgets Flertal ganske vist ikke vil gjøre Bevillingen til Opførelsen af disse Kirker afhængig af, at Midlerne der-til tages af Stiftsmidlerne; men der er flere af Udvalgets Medlemmer, der henstille til Ministeren, om det ikke var hensigtsmæssigt at benytte Stiftsmidlerne til Opførelsen af saadanne forskjellige Kirkebygninger omkring i Landet, idet man antager, at Trangen til saadanne Bygninger vil vise sig stærkere og stærkere, og at derfor Antallet af de Forslag, der komme frem paa Finansloven, ikke blot vil blive det samme, men forøges, og at det vistnok var rimeligt, at Udgifterne der-til tages af Statsmidlerne. Det er en Hensigt, som jeg skal gjøre, men som jeg i Dieblikket ikke nærmere skal komme ind paa, vi have i hvert Fald ikke anset det for rigtigt at stille Forslag derom. Jeg forbigaar de Vndringsforslag, der ikke ere tiltraadte af Udvalgets Flertal, men som ikke ere Andet end Gjenoptagelser af Fordringer, der ere forfaste ved 2den Behandling, nemlig Forslagene om Universitetet og de sig dertil sluttende Vndringsforslag under Nr. 38 og 39, dem tilraader jeg altsaa med denne Motivering at forfaste. Det er Gjentagelser fra 2den Behandling og Forsøg fra den høitærede Ministers Side paa at faae bevilget ved disse Forslag, hvad der er blevet ham negtet tidligere. Dette angaar altsaa Tilskudet til Universitetet og særlig Dmposteringerne, sigtende til Bevaringen af de særlige Fonds. Vndringsforslaget vedrørende Missionen i Grønland skal jeg ikke nærmere komme ind paa, jeg har ligesom forrige Gang ikke taget særlig Stilling dertil. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er tiltraadt af et Mindretal, og jeg antager, at de ærede Medlemmer deraf, der ønske at bringe Sagen under Debat, ville udtale sig derom. Jeg gaar da over til Vndringsforslagene, Kultusministeriet vedrørende, der falde ind under § 26. Af disse skal jeg omtale Vndringsforslaget Nr. 122. Det gaar, som ærede Medlemmer af Bilagene ville se, ud paa at bemyndige Ministeren til at afholde en Udgift udover den ifjor bevilgede Totalsum til Opførelse af Runstudsillingsbygningen ved Charlottenborg af 17,000 Kr. Trede Medlemmer ville af Bilagene allerede have set — men jeg skal forøvrigt kortelig gjentage det — at den